

ZPRAVODAJ

Jihomoravské
oblasti KČT

Informační občasník KČT-JMO

ročník 6 / č. 2 – září 2018

Jubileum poprvé

V červnu si Klub českých turistů připomněl významné jubileum. Rovných 130 let od svého založení. Není snad v klubu člena, který by o tom nevěděl. Naskýtala by se totiž hned otázka, co u nás dělá (proč je členem). Odbory i oblasti mají na oslavu tohoto milníku v historii naší organizace celý rok – ostatně jako vždy, když se připomíná nějaká významná událost nebo probíhá jiný seriál akcí.

Ústřední oslavy se konaly o víkendu 9. a 10. června s přesahem do pondělí 11. června tak, aby právě na den přesně vyvrcholily na památném Petříně. Připravit takovou akci není rozhodně jednoduché, a tak by snad ani nebylo vhodné průběh komentovat. Určitou polemiku však už lze vést ohledně koncepce těchto oslav, kdy hlavní část připadla na pracovní den jenom kvůli tomu, aby byla opravdu v ten jediný den v roce, na který založení klubu připadá. Jakoby to tenkrát byl blesk z čistého nebe. Nemluvě o časovém rozložení tohoto dne, kdy se hlavní akce uskutečnila až v pozdním odpolední.

Pro mimopražské (aktivně pracující) toto znamená dva dny dovolené. Stálo by to za menší průzkum, kolik možných účastníků tato skutečnost odradila. Slavíme 130 let a takovým rozvrhem hned od začátku škrtneme několik desítek účastníků, kteří jinak mohli tvořit důstojnou kulisu oslavám, která se pak mohla prezentovat široké veřejnosti. Někteří možná zhlédli reportáž v České televizi ze sobotního pochodu. Škoda té třesničky, která chyběla.

Ale není to jediné výročí, které si teď připomínáme. Asi málokdo si v té záplavě informací a toku života ještě vzpomene, že právě před pěti lety vám do e-mailových schránek přistálo první číslo našeho Zpravodaje. Tak snad nám můžu popřát další úspěšná léta – navzdory GDPR a dalším budoucím klackům pod nohama.

OBSAH ČÍSLA

První jarní výšlap připomněl Masaryka

Byť jsou nyní Hustopeče známy hlavně mandlemi, turisté věnovali zahájení sezony i odkazu prvního prezidenta. **strana 5**

Přátelství bez hranic na Velké Javořině

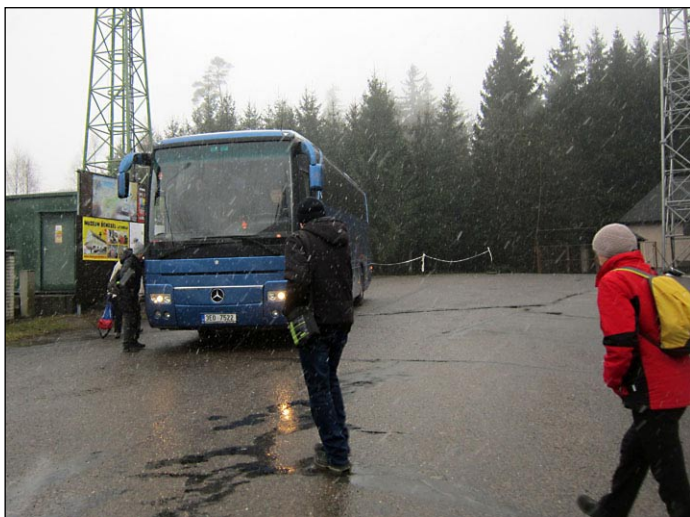
Tradičtější místo k setkání nežli nejvyšší hora Bílých Karpat ani není. **strana 11**

Na 5. Zimním srazu ZdP turistů chyběly už jen trakaře

Sekce zdravotně postižených turistů pořádá v pravidelných dvouletých intervalech zimní srazy. Protože většina účastníků je méně mobilních a nelyžuje, nemá smysl vyhledávat horská střediska, takže míváme namířeno do civilizace. V letošním roce jsme se rozhodli navštívit železniční uzel Česká Třebová. Ubytování jsme byli na Ubytovně VOŠ a SŠT Česká Třebová, využili jsme i nabídky stravování. Ubytovna byla pěkná, zmodernizovaná, personál vstřícný.

Vše začalo příjezdem účastníků ve čtvrtek dopoledne. Když do železničního uzlu, tak vlakem. Většina účastníků byla ze severní Moravy – ti přijeli ze směru Olomouc, my Jihomoravané z Brna a jeden účastník přijel z Čech. Ubytovali jsme se a vyrazili na vycházku. Tu jsme zahájili v rotundě sv. Kateřiny, výklad průvodce byl poutavý, leč byla v ní hrozná zima, dlouho jsme nevydrželi. Společně jsme se vypravili do parku Javorka, kde jsme se rozdělili. Nejzdatnější se vydali na Kozlovský kopec s rozhlednou, bohužel mimo sezónu uzavřenou, využili alespoň možnosti občerstvení v Chatě Maxe Švabinského. Ostatní si prošli město a park, ve kterém se nachází drobné stavby a sochy.

V pátek přijel objednaný autobus a vyrazili jsme z města. První zastávkou byla Litomyšl. Obešli jsme si náměstí, prohlédli sochy Olbrama Zoubka v Klášterních zahradách a pokračovali do zámku na květinovou výstavu renesance v Litomyšli. Viděli jsme úchvatné renesanční vazby květin v kongresových sálech zámku. Z Litomyšle jsme vyjeli směrem na Ústí nad Orlicí, zdatní turisté vystoupili ve Vlčkově a vydali se do cíle cesty pěšky přes Andrlův Chlum. Vzhledem k tomu, že přšelo, většina využila možnosti dopravit se na Andrlův Chlum autobusem. Chatař byl velmi překvapen, kde se tam v takovém

Andrlův chlum – rychle do autobusu!

psím počasí tak velká skupina turistů vzala, a rád nás pohostil zvěřinovými specialitami. Naší konečnou zastávkou bylo Ústí nad Orlicí, déšť se změnil ve sněžení, které nás zahnal do Městského muzea, které sídlí v nádherné secesní Hernychově vile.

Když jsme v sobotu nastupovali do autobusu, sice nepršelo ani nesněžilo, zato mrzlo. Dopoledne jsme se pokochali exponáty v Muzeu řemesel v Letohradě. Procházku po městě jsme zkrátili a šli se ohřát do cukrárny. Dalším cílem byl Lanškroun. Zdatní turisté, kterých tentokrát bylo víc, protože trasa byla kratší a sice byla zima, ale nic nepadalo z nebe, zamířili do cíle z Horní Černé. Všichni

*Budova Městského muzea
v Ústí nad Orlicí*

Na Mariánské hoře

jsme se sešli na poutním místě Mariánská Hora, a někteří i vystoupali na rozhlednu Mariánka. Mrazivé počasí nepolevilo, a tak jsme se po rychlé obhlídce města vydali zahřát do starobylého zájezdního hostince Krčma.

Poslední srazový den jsme zůstali v České Třebové. Navštívili jsme Městské muzeum se

zajímavými expozicemi, především spojenými s cestováním. Svezli jsme se v kupé vlaku, popřemýšleli, jaké by to bylo, kdyby se průplav Labe-Odra-Dunaj postavil, shlédli jsme unikátní sbírku velorexů.

Akce se zúčastnilo 49 turistů, počasí bylo vskutku zimní: pršelo, sněžilo, bylo větrno.

Ivana Miklicová

První jarní výšlap byl letos s příchutí mandlí

V sobotu 24. března se uskutečnil První jarní výšlap Jihomoravské oblasti KČT v Hustopečích u Brna, spojený s místními Slavnostmi mandloní a vína. Příprava celé akce nebyla letos vůbec jednoduchá a do poslední chvíle chyběly základní informace o celé akci v Hustopečích, jak vše bude probíhat. A tak se vše řešilo na poslední chvíli, na základě kusých informací.

První ránu celé akci dala zpráva, že na náměstí, kde slavnosti budou probíhat, se bude vybírat vstupné 100 Kč s tím, že jako členové KČT dostaneme slevu 50 Kč. Což jak známe naše turisty, ne každý je ochoten dát. Proto se narychlo volilo náhradní řešení, méně šťastné, že si uděláme vlastní start před restaurací Formanka. No co už, vyšlo se vstříc těm, co by neradi dali těch 50 Kč.

Po tomto rozhodnutí jsme narychlo dořešili pamětní listy, razítko akce i odznaky. A tak nás chladné slunečné ráno přivítalo v 8 hodin před

restaurací Formanka, kde jsme na improvizovaných stolcích vydávali startovní propozice a prodávali odznaky. Razítko a pamětní listy se pak dávaly na vrcholu u mandloňové rozhledny.

V 9 hodin se odebrala předsedkyně jihomoravské oblasti KČT Hanka Slabáková na náměstí, aby spolu se starostkou Hustopečí přivítala ty nemnohé, kteří tam dorazili a zaplatili si vstupné. Odtud pak přišla k restauraci, aby zde přivítala ty ostatní spolu s těmi, kteří došli z náměstí.

Pak už se vyrazilo na trasy, které byly v nabídce a jejichž cíl byl u stánku KČT u rozhledny. Každý zájemce obdržel stručný popis trasy na proužku papírku zdarma. Volba délky trasy byla už na jeho vlastním uvážení. My z pořadatelské služby jsme se přesunuli k rozhledně, kde jsme obsadili náš stánek.

Hned vedle byl stánek města Hustopeče. Z počátku přicházelo poměrně dost našich turistů, kterých však s přibývajícím časem ubývalo. Zato u sousedů se tvořila velká fronta. Každý zde držel vkusnou brožurku, se kterou

putoval po mandloňové stezce, a oproti předložení potvrzení z jednotlivých zastavení dostal podle výběru buď velkého panáka mandlovice, nebo kalíšek pražených slaných mandlí. A jelikož fronta se kroutila kolem našeho stánku, připadali jsme si tam jak chudí příbuzní u snědeného krámu... I když posléze jsme zdarma nabízeli pamětní listy s razítkem i těmto turistům, kdo měl zájem.

A tak nevím, jak vlastně hodnotit celou akci. Jako neúspěch organizace, či nedostatek informací, nebo že jsme chudí příbuzní takovýchto akcí pro veřejnost, pro pár jednotlivců, kteří nejsou ochotni zaplatit základní

startovné a přispět tak na turistiku. Myslím, že takovou akci si máme pořádat sami a pokud do toho zapojíme město nebo obec, tak musíme mít k tomu odpovídající informace. Jinak to dopadne, jak to dopadlo.

Petr Vachút

Kvůli zimě však rozkvetlé mandloně letos chyběly

Čtvrtou březnovou sobotu se vyškovští turisté vypravili do Hustopečí na 62. První jarní výšlap Jihomoravské oblasti KČT. Tento víkend také probíhaly v Hustopečích slavnosti mandloní a vína. Oficiální zahájení slavností bylo na Dukelském náměstí, kde byl zajištěn program, soutěže pro děti i dospělé, jarmark s řemeslnými a mandlovými produkty a jiné. Na tuto akci bylo nutné uhradit vstupné. Pro turisty, kteří se nechtěli zúčastnit programu slavností a toužili rychle vyrazit na pochodové trasy, bylo připraveno zahájení turistické sezony na zahrádce restaurace Formanka.

Tady jsme dostali pěkné pamětní listy a propozice pochodu na zvolenou trasu. Naše skupina se vydala kolem sportovní haly a Zadního rybníku na Kamenný vrch. Kamenný vrch je přírodní rezervace, kde roste plno vzácných rostlin, jako hlaváček, koniklec, ale v tuto dobu ještě nekvetly. Kvůli

chladnému počasí nestihly vykvést ani mandloně v sadech, které jsou střeoevropskou raritou.

Další naše zastávka byla u Ovčího baru, který nabízel různé pochutiny. Poslední zastávkou a cílem naší trasy byla dřevěná, 17 metrů vysoká rozhledna na Starém vrchu. Zde bylo možno ochutnat mandlové speciality a chuťovky Hustopečské mandlárny. Odjížděli jsme spokojeni ze zdařilého výletu.

*Blanka Bačovská
foto Blažena Floriánová*

Květen vítali adamovští turisté s básníkem

Prvomájová vycházka adamovských turistů vedla k památníku básníka Karla Hynka Máchy. Sešli jsme se u obchodního centra a pokračovali Doubskou cestou k našemu cíli.

Na palouku U srnce jsme se občerstvili a také jsme si prohlédli málo známý památník Pocta Knize. O jeho vybudování se v roce 2003 zasloužila tehdejší ředitelka Městské knihovny v Blansku paní Jitka Ševčíková. Zhotovitelem a sponzorem byl

kamenosochař Jan Leitgeb. Na přírodním kameni je citát filozofa Johna Ruskina: „Knihy jsou lidem tím, čím perutě ptákům“. Pocta Knize má také svůj ochranný strom, který roste vedle. Je to borovice vejmutovka. U Máchova památníku jsme se potěšili výhledy, někteří účastníci se vrátili stejnou cestou, ostatní zvolili trasu kolem Nového hradu. Počasí nám přálo, ušli jsme 14 km, zúčastnilo se 19 turistů, z toho 1 dítě a 3 hosté.

Antonín Procházka

Adamovští turisté vyjeli za krásami Podyjí

V sobotu 12. května 2018 jsme se zúčastnili 14. ročníku Jarního eurovýšlapu Retz–Znojmo. Je to mezinárodní akce k zahájení turistické sezony v oblasti Podyjí. Pořadatelem je odbor KČT Znojmo a Rakouský turistický klub pod

záštitou starostů města Znojma a města Retzu.

Jedná se o „přeshraniční“ pochod a tentokrát nás autobusy zavezly do příjemného vinařského městečka Retzu, kde byl start na Nové radnici. Odtud jsme se vydali do Znojma.

Cesta vedla vinicemi a částečně i lesem, užili jsme si krásné krajiny, slunečního počasí a také ochutnávky výborného vína od rakouských pořadatelů. Cíl byl ve Znojmě na nádvoří hradu.

Na trase 18 kilometrů se zúčastnilo osm adamovských turistů. Příští rok se mohou zájemci těšit na opačnou trasu – ze Znojma do Retzu.

Dáša Kyzlinková

Na Šamotovém plátku se slavilo. Pěkné počasí i životní jubileum

Přes množství rozličných akcí a lákadel v širokém a dalekém okolí, našlo v sobotu 9. června cestu na start 44. ročníku Putování za šamotovým plátkem 165 pěších a 41 cyklistů. I když už to vypadalo, že štěstí na hezké počasí jsme si vybrali na předešlých akcích, mračna se jen mračila z dálky a Opatovicím se opět vyhnula. Až to začíná být podezřelé...

První turista se dostavil opět přesně na šestou hodinu. Během první hodiny na trasy 7, 10, 17, 26 a 50 km vyrazilo dalších 5 účastníků. Po sedmé hodině jsem vyrazil na trasu 17 km i já společně s Honzou Pajchlem a při průchodu bránou stadionu jsme potkali první cyklisty.

Tak jsme se vydali směr Šraňky, poté pokračovali kolem Hradiska a po hřebenu. Nad Borotínem nás čekala překážka v podobě traktoru v úvoze. Vyhrabali jsme se na mez a klestím se prodrali kolem. Pak z meze nazpět na

cestu. Po chvíli jsme přišli na nejvyšší bod trasy, z louky mezi Borotínem a Vanovicemi se nám otevřel výhled na Dražanskou Vrchovinu a Boskovice. U cesty se zjevila třešeň, krásné červené třešně byly na dosah ze země. Neodolali jsme.

Následoval sestup do Vanovic. Prošli jsme kolem evangelického kostela a zatočili doprava po silnici do Drvátovic. Odtud kolem koníček po cestě, z které byl mimo jiné dobrý výhled do Letovic, jsme došli

na kontrolu na Hrubém díle. Zde už tradičně hasiči z Velké Roudky zajišťovali občerstvení. Čepovali pivo a měli i párky k opečení nad ohněm.

Zajímavostí bylo, že kolem kontroly údajně

prošel pán na cestě napříč republikou. Byl na cestě několikátý den. Prý ho nadchlo točené pivo na mýtině, vše si vyfotil. Poté vyplnil přihlášku na Plátek a byl poslán na Opatovice do cíle.

Na kontrole jsme se celkem zdrželi, bylo dobře, ale museli jsme dál.

Cesta do Velké Roudky byla příjemná a hezky utekla. Jen škoda, že penzion U Kocoura měl zavřeno. Takže jsme prošli vesnicí, pak lázněmi. Do prázdné lahve jsem si načepoval Františkova pramene. No a že bylo opravdu vedro, celou jsem ji ještě než jsme přišli do cíle vypil.

V cíli už čekal opravdu výborný gulášek a další občerstvení. K poslechu hrála country kapela Asi tak. Na řadu taky přišla gratulace k životnímu jubileu Luboše Bejra. Následoval oslavný taneček.

Karel Hrdina

Moravští turisté se se Slováky setkali na Velké Javořině

Stává se již několikaletou tradicí, že se Jihomoravská oblast KČT vydává začátkem května na mezinárodní setkání turistů „Přátelství bez hranic“, uskutečněném na některém z vrcholů hor pomezí Moravy a Slovenska.

Tentokrát vyjely tři autobusy našich turistů na 16. ročník uspořádaný na Velké Javořině (Velké Javořině). Jeden autobus organizovala oblast z Brna, druhý z Vyškova a třetí autobus vypravil odbor 1. brněnská. Cílem bylo setkání turistů na Holubyho chatě, kousek pod vrcholem Velké Javořiny. Turistické akce se zúčastnilo na 150 našich členů.

Na Velkou Javorinu, která je nejvyšší horou Bílých Karpat (970 m n.m.), vede z moravské strany několik více či méně náročných turisticky značených cest. Kterou si vybrat? Výstup na vrchol budil u některých našich členů

Akce se zúčastnilo také 19 turistů z Adamova

značný respekt, ale i obavy, zda si mohou na takový výstup troufnout. Nemuseli se však tentokrát obávat, autobusy mohly vyjet ze slovenské strany až na parkoviště pod Holubyho chatou. Nejzdatnější se vydali na vrchol po červené TZ z „rozcestí Velká Javořina“, aby na pěti kilometrech překonali převýšení 385 metrů a setkali se na Holubyho chatě s těmi, kteří nahoru vyjeli autobusem.

Holubyho chata se nachází na slovenské straně Velké Javoriny, nedaleko vrcholu. Po zapsání na startu jsme si se zájmem prohlédli chatu a seznámili se s její pohnutou historií. Základní kámen původní chaty byl položen v roce 1923, ovšem již v roce 1926 chata téměř kompletně vyhořela. Nová stavba byla dokončena v roce 1930 na zakázku Klubu českých turistů. Po druhé světové válce byla chata postupně v majetku několika organizací, postupně chátrala a dokonce v jedné době byla mimo provoz. Od roku 2006 má chata nového majitele, který se snaží o rekonstrukci tohoto objektu. Název chaty je připomínkou Jozefa Ludovíta Holubyho, významného regionálního učenice a propagátora československé vzájemnosti.

Po krátkém občerstvení se všichni vydali k vrcholu hory, kterým prochází česko-slovenská státní hranice a jeho dominantou je 135 metrů vysoký telekomunikační vysílač. Tady jsme se dozvěděli, že historicky první vysílač o výšce jen patnáct metrů začal vysílat 1. program televize v březnu 1958.

Ač se to nezdálo, bylo to od chaty docela slušné stoupání. Zato vrcholová část Velké Javoriny nás docela uchvátila. Za nádherného počasí, které nás provázelo

po celý den, jsme si mohli vychutnat výhledy na slovenskou i moravskou stranu, i když bylo trochu zamženo.

Pro zajímavost, území ve vrcholové části Velké Javoriny tvoří národní přírodní rezervaci a od roku 2008 je tato oblast bezzásahovým územím horského pralesa. Díky poloze na pomezí dvou států, České a Slovenské republiky, bývá právě tento vrchol velmi často místem, kde se koná setkání Čechů a Slováků, a to již od 19. století. Každé léto se na vrcholu pořádají folklorní slavnosti a na poslední neděli v měsíci červenci jsou vždy stanoveny Slavnosti bratrství Slováků a Čechů.

Od vysílače jsme se za častého fotografování vydali k javorinským pomníkům a rozcestníkům, vzdáleným asi 100 m západním směrem. První naše zastavení bylo u kamenného hranolu, který je pomníčkem česko-

-moravsko-slovenské vzájemnosti odhalený 7. června 1990. O kousek dál byl roku 1998 vztyčen pomník ekologa, ministra životního prostředí ČSFR a velkého propagátora česko-slovenské vzájemnosti Josefa Vavrouška (1945 až 1995), který spolu se svou dcerou tragicky zahynul roku 1995 v Tatrách pod lavinou. K jeho pomníčku mnozí turisté pravidelně přikládají drobné kameny ze svých cest. A tak kolem Vavrouškova pomníku roste mohyla z kamenů a jiných pomníčků.

Odtud jsme si někteří prošli vlastní trasu, z části cyklostezkou, z části modrou TZ a vrátili se zpět k vysílači. Vyvstala otázka, co se zbytkem krásného dne? Protože jsme měli pocit, že máme v nohách málo kilometrů, tak jsme se většinou vydali po zelené TZ do Květné, kde si nás naše autobusy zase vyzvedly na zpáteční cestu k domovu.

Opět jsme prožili pěkný turistický výlet, nachodili 6 až 16 km, užili si setkání s přáteli a v dobré pohodě se vrátili domů. Pár fotek nám bude připomínat pěkně prožité chvíle. A co příště? Jedeme znovu. Kam, to se uvidí za rok.

Jana Pavlíková

Nestor výškovských značkařů oslavil významné životní výročí

Dne 11. srpna 2018 oslavil své životní jubileum doc. ing. Jiří Kýn, CSc. z výškovského odboru KČT. K jeho 95. narozeninám mu přišel poblahopřát

a poděkovat za mnohaletou práci a přínos pro rozvoj turistiky první místopředseda KČT Zdeněk Cabalka, který mu při té příležitosti předal zlatou pamětní medaili ke 130. výročí vzniku Klubu českých turistů. Za turistický odbor se k přání připojila předsedkyně odboru

Jana Pavlíková, Blažena Floriánová a Jaroslav Nechvíla.

Za účasti jeho blízkých, syna s rodinou, proběhlo srdečné setkání se vzpomínáním na turistická léta oslavence a na jeho mnohaletou turistickou činnost. Při posezení nechyběly ani osobní vzpomínky přítomných na společně prožité turistické akce a různé příhody.

Jiří Kýn všechn svůj volný čas věnoval turistice, a to nejen v odboru KČT. Na vycházky a výlety se vydával se svou manželkou i několikrát za týden a kilometry, které nachodil po celé republice se ani nedají spočítat.

Významně také přispěl k rozvoji pěší turistiky KČT. V roce 1970 založil a úspěšně vedl první turistický oddíl mládeže (TOM) ve Vyškově, jehož členové dodnes na tato léta rádi vzpomínají. Ve svém volném čase se řadu let věnoval značkářské práci a zvyšování kvalifikace nových značkářů. Jeho „značkářské stopy“ najdete nejen na vyškovsku, kde se s plným nasazením věnoval nejen opravování starého turistického značení, ale i vytváření nových pěších tras.

Jeho působením také vznikl kroužek vojenských turistů, bývalých i aktivních zaměstnanců Vysoké vojenské školy ve Vyškově, který vedl více než 10 let. Za svou práci pro rozvoj turistiky obdržel řadu ocenění KČT, z nichž nejvyšším je Čestný odznak Vojty Náprstka.

I když mu zdraví již nedovolí aktivně se zúčastňovat turistických akcí, zájem o dění v KČT neztratil. Přejeme mu proto i do dalších let co nejlepší zdraví a stálý životní elán.

Jana Pavlíková

Osudové osmičky – II. část

V minulém čísle jsme přinesli přehled několika událostí z letopočtů, které končily osmičkou. Právě v takových letech, a to zejména ve dvacátém století, se totiž nezdálo, že ony události otočily kormidlem českých, moravských či slovenských dějin úplně na opačnou stranu.

Koho vlastní dějiny zrovna nezajímají, tak má s tímto číslem padla. Stále však nepřestalo platit, že národ, který nezná své dějiny, je nucen si je prožít znovu.

V prvním díle jsme prošli nejstaršími dějinami a skončili v době, kdy český trůn připadl Habsburkům. V druhém díle nás čeká především boj rodící se české inteligence za obrodu českého a moravského národa. Vrcholem této části budiž rok 1888 a jak jinak než založení Klubu českých turistů.

Protože pramenů od středověku přibýlo, je k dispozici i více údajů, čeká zvědavé čtenáře plných 16 stran historie. Ale je to jenom jednou (čtyřikrát v jenom roce) za sto let, tak to snad se mnou přejijete.

1568

Podruhé vyšel Blahoslavův překlad Nového zákona Bible kralické.

1578

Dokončeno (svázáno) pět svazků rukopisného česko-latinského kancionálu pro literátské bratrstvo u sv. Michala v Praze na Novém Městě (bývalé Opatovice). Sborník je nejvýznamnějším pramenem české renesanční polyfonie druhé poloviny 16. století.

1588

V Kralicích vyšel pátý díl šestisvazkové Bible kralické. Bible kralická je česká tištěná bible, kterou z původních biblických jazyků (hebrejštiny, aramejštiny a řečtiny) přeložili překladatelé a teologové původní Jednoty bratrské. Svůj název dostala podle místa vytištění, kterým byly jihomoravské Kralice. Je to první český překlad bible z původních jazyků, nikoli zprostředkovaně z latinské Vulgáty.

Položen první kámen na stavbu nejstaršího divadla ve střední Evropě v Českém Krumlově.

1598

4. listopadu – narodil se Arnošt Vojtěch z Harrachu, český šlechtic, duchovní, 13. arcibiskup pražský a 1. primas český († 25. října 1667).

1608

25. června byla v Libeňském zámku podepsána mírová smlouva mezi císařem Rudolfem II. a jeho bratrem Matyášem nazývaná Libeňský mír. Touto smlouvou Rudolf předal Matyášovi k panování Uhry, Rakousko a Moravu a zaručil, že Matyáš nastoupí po Rudolfově smrti jako panovník i v Čechách, Slezsku a Lužici.

1618

Kardinál František z Ditrichštejna v Brně dostavěl Dietrichsteinský palác.

23. květen – Druhá pražská defenestrace zahájila stavovské povstání a třicetiletou válku.

Pražská defenestrace 23. května 1618 (označovaná jako třetí nebo druhá, pokud se jako druhá nepočítá defenestrace roku 1483) byla demonstrativním aktem odporu českých stavů vedených Jindřichem Matyášem Thurnem proti

Druhá pražská defenestrace, soudobá mědirytina z Theatrum Europaeum

porušování Rudolfova majestátu, který zahájil české stavovské povstání a tím i třicetiletou válku. Při této akci byli z oken Pražského hradu vyhozeni královští místodržící Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka a Jaroslav Bořita z Martinic a písař Filip Fabricius. Událost se obešla bez obětí na životech.

29. červenec – Španělská větev Habsburků se vzdala nároku na český a císařský trůn, rakouská větev odstoupila za to německou Sundgau. V případě vymření rakouských Habsburků po meči měla však nastoupit na český i císařský trůn španělská větev.

19. září – protestanté pod vedením generála Mansfelda zahájili dvouměsíční obléhání Plzně.

9. listopadu – v bitvě u Lomnice zvítězila česká armáda nad habsburskou.

1628

10. května – vydáno Obnovené zřízení zemské pro Moravu. Český král a moravský markrabě Ferdinand II. obě zemská zřízení oktrojoval, tj. vydal bez souhlasu sněmu, na základě vítězství nad stavy v občanské válce a teorie o propadlých právech. Na závěrečné redakci zřízení se podíleli olomoucký biskup František kardinál z Ditrichštejna a pražský arcibiskup Arnošt Vojtěch z Harrachu.

1648

26. července – obléhání Prahy Švédy. Švédské obležení Prahy bylo poslední střetnutí třicetileté války, které se odehrálo v roce 1648, když se švédská vojska operující v Čechách pokoušela obsadit Prahu. Švédské armádě generála Jana Kryštofa Königsmarcka se s pomocí přeběhlého císařského důstojníka Arnošta z Ottowaldu podařilo obsadit Malou Stranu a Pražský hrad již 26. července. Na pravém břehu Vltavy se však obyvatelé Starého a Nového Města pražského připravovali na obranu a ve dnech 31. července až 1. listopadu úspěšně odolávali útokům švédských armád.

Švédové z Prahy odvezli většinu umělecké sbírky Rudolfa II. nevyčísitelné hodnoty, jako například Codex Argenteus nebo Codex gigas („Dábova Bible“), stovky cenných obrazů italských a vlámských mistrů, soch apod.

Část této kořisti zůstává dosud ve Švédsku, část se dostala (jako vlastnictví královny Kristíny I.) do sbírek Vatikánu, jenom několik rukopisů se vrátilo do Česka.

Obléhání Prahy

24. října – podepsán Vestfálský mír, což znamenalo konec třicetileté války. Vestfálský mír byl soubor dvou smluv, Münsterské a Osnabrücké, ukončující třicetiletou a Osmdesátiletou válku, které byly uzavřeny mezi Svatou říší římskou – reprezentovanou císařem Ferdinandem III. a dalšími německými knížaty, Španělskem, zástupci Francie Ludvíkem XIV. a kardinálem Julesem Mazarinem, delegáty Republiky spojených nizozemských provincií a Švédskem. První jednání byla započata už na začátku 40. let a byla vedena v zimě, zatímco v létě se bojovalo. Byl to jeden z nejvýznamnějších mezinárodních traktátů v historii novověké Evropy a první politicko-geografický mezník.

1668

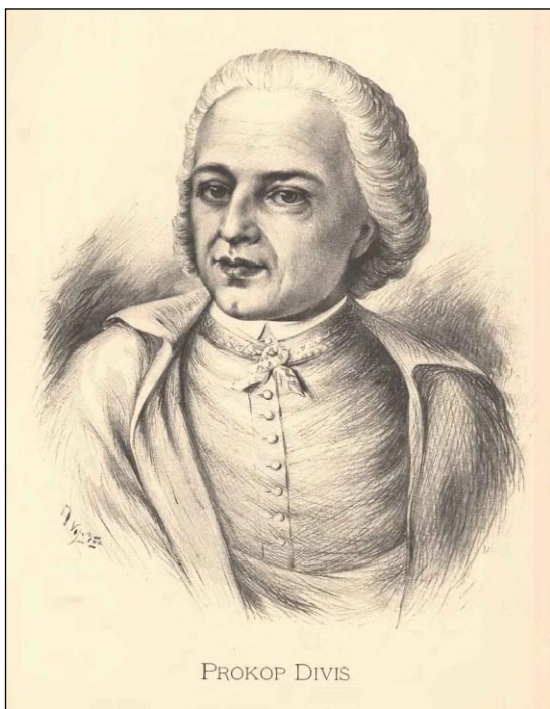
24. října – narodil se Petr Brandl, český malíř, jeden z hlavních představitelů vrcholného baroka v Čechách († 24. září 1735, Kutná Hora).

1688

28. listopadu – zemřel Bohuslav Balbín z Vorličné, latinsky Bohuslav Balbinus, český spisovatel, historik a jezuita (* 3. prosince 1621). Jako jezuita se účastnil rekatolizace, jako vlastenec se ve své době řadil mezi obhájce českého jazyka. Patří mezi nejvýznamnější osobnosti českého baroka.

1698

26. března – v Helvíkovicích u Žamberka se narodil Prokop Diviš († 25. prosince 1765, Přímětice u Znojma). Byl slavný český katolický kněz, teolog, člen Premonstrátského řádu, přírodovědec, léčitel, hudebník a vynálezce. Je znám především jako vynálezce bleskosvodu či hromosvodu (1750–1754). Svůj „meteorologický stroj“, který fungoval jako bleskosvod, sestrojil dříve (1754) než světově uznávaný vynálezce bleskosvodu Benjamin Franklin (teoretický koncept 1753, sestrojen 1760). Divišova koncepce byla ovšem odlišná od Franklinovy, jeho bleskosvod byl především uzemněný, a proto fungoval lépe.

3× Jan Vilímek (1860–1938), České album

1738

30. března – zemřel František Antonín Špork, český šlechtic, mecenáš umění (* 9. března 1662). Proslul zejména jako mecenáš významných umělců

(především sochaře Matyáše Bernarda Brauna a rytce Michaela Rentze). Jeho jméno je trvale spojeno s vybudováním lázní a špitálu pro invalidy v Kuksu.

1748

Podpisem smlouvy v Cáchách končí Válka o rakouské dědictví.

1. května – vstoupil v platnost první tereziánský katastr – zrevidoval poddanský majetek, majetek duchovenstva, šlechty, měšťanů i Židů; přihlížel k bonitě půdy, ale přeceňoval pozemkové vlastnictví ve srovnání s řemesly

1758

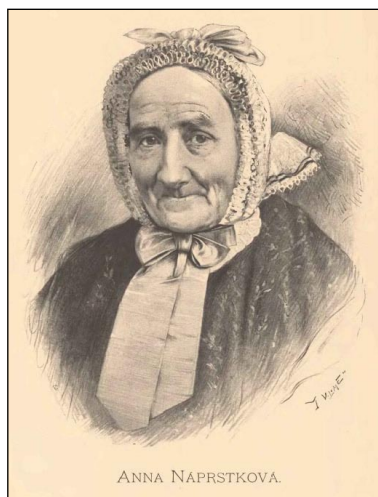
13. února – narodil se Josef Hardtmuth, rakouský architekt, zakladatel firmy Koh-i-noor Hardtmuth († 23. května 1816)

31. května až 1. července – Obléhání Olomouce pruskou armádou.

30. června – Bitva u Domašova.

1788

24. dubna – narodila se Anna Náprstková, podnikatelka a filantropka († 19. října 1873). Syna Vojtěcha podporovala jak v době jeho vyhnanství (odešel do emigrace do USA po potlačení revoluce v roce 1848 a strávil tam deset let), tak i později, kdy se stala významným sponzorem dnešního Náprstkova muzea asijských, afrických a amerických kultur. Získala značné jmění, které využívala na podporu chudiny. Pomáhala jim jak stravou, tak penězi. Mezi dráteníky, kteří procházeli zemí, byla známa jako panímaminka Náprstková. Po celý život zůstala skromná, pracovitá a pokorná.

1798

14. června – v Hodslavicích se narodil František Palacký († 26. května 1876, Praha). Palacký byl český historik, politik, spisovatel a organizátor veřejného kulturního a vědeckého života v soudobé Praze. Je považován za zakladatele moderního českého dějepisectví, za své aktivity získal přezdívku Otec národa.

Pocházel z protestantské rodiny s dlouhou tradicí. Nejprve Palackého zaměstnal Josef Dobrovský, později Šternberkové na tvorbě šlechtických rodokmenů a posléze jako rodinného archiváře. V letech 1827–1848 cestoval po archivech celé Evropy aby vytěžil písemné prameny k českým dějinám.

Začal v Čechách archivem v Třeboni, pokračoval v Drážďanech, Lipsku a Berlíně. Nejdéle pobýval v Itálii v Římě. Roku 1858 se Palacký zapojil do práce na Riegrově Slovníku naučném.

Z období neoabsolutismu František Palacký vyšel podle Jiřího Štaifa jako nezpochybnitelná morální autorita české národní společnosti. Autoritu Palackého potvrdil i císař František Josef I., jenž jej jako prvního Čecha nešlechtického původu v dubnu 1861 jmenoval doživotním členem panské sněmovny. Palacký v ní kritizoval Únorovou ústavu a prosazoval autonomní práva zemských sněmů. Tíživě však cítil, že jeho projevy nemají kýžený ohlas, a tak v září 1861 vyhlásil pasivní rezistenci vůči panské sněmovně a až do své smrti se pak již do ní nevrátil.

Roku 1865 Palacký vydal poslední díl Dějin národu českého v Čechách a v Moravě, které tak dovedl do roku 1526. Dále Palacký pokračovat nechtěl s odůvodněním, že by mu habsburská cenzura stejně nedovolila napsat pravdu.

Vrcholem českých dějin je pro něj bezesporu husitství, které tvoří páteř jeho hlavního díla. Především klade do popředí myšlenkový a sociální obsah husitství, a to i radikálního křídla představovaného Žižkou, Želivským a tábority.

František Palacký zemřel 26. května 1876. Jeho pohřeb se stal celonárodní tryznou, které se zúčastnilo desetitisíce truchlících.

1808

4. února – v Kutné Hoře se narodil Josef Kajetán Tyl († 11. července 1856, Plzeň), český dramatik, režisér, herec, překladatel, divadelní kritik, spisovatel a novinář. Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka (1834) – hra se zpěvy z venkovského prostředí zcela zapadla, ale poprvé zde zazněla budoucí česká hymna. Při psaní textu písně Kde domov můj se Tyl nechal inspirovat svými dojmy z údolí řeky Vrchlice.

22. března – v Praze zemřel Václav Matěj Kramerius (* 9. února 1759, Klatovy), český spisovatel, nakladatel a novinář, zakladatel novodobé české žurnalistiky. Krameriovy císařsko-královské poštovní noviny začal vydávat roku 1789. Zaměřovaly se hlavně na osvětu prostého lidu, národní emancipaci, sociálně-hygienické uvědomění a odstraňování lidových pověr. Mezi jejich hlavní rubriky patřily úřední vyhlášky, oznámení, vojenské zahraniční i domácí zprávy, novinky z literatury a divadla. Zpočátku Kramerius čerpal zahraniční informace hlavně z Wiener Kölner Zeitung, ale později si vytvořil rozsáhlý okruh dopisovatelů. Od roku 1795 nastal úpadek novin z důvodu přísné cenzury a nepříznivé hospodářské situace. I přesto Kramerius pokračoval ve vydávání až do své předčasné smrti v roce 1808. Krameriem založená Česká expedice byla prvním ryze českým nakladatelstvím se zemskou působností v Českých zemích. Vyšla v něm většina českých knih své doby a lze proto tvrdit, že založení tohoto nakladatelství bylo jedním z podstatných kroků pro úspěšné znovuuvedení češtiny do oblastí, z nichž během předchozích 100–150 let zvolna mizela.

25. dubna – jako první ve střední Evropě a po pařížské konzervatoři jako druhá vůbec byla založena Pražská konzervatoř. První školní rok byl zahájen 24. dubna 1811. Pražská konzervatoř je jednou z hlavních pražských vzdělávacích institucí pro výuku hudby, zpěvu a herectví.

1818

V Praze bylo založeno Vlastenské muzeum v Čechách, pozdější Národní muzeum.

Jan Jiří Grasel

Adolph Kunike

31. ledna – ve Vídni popraven Jan Jiří Grasel (* 4. dubna 1790, Nové Syrovce u Moravských Budějovic), loupežník a vrah, který působil na pomezí jižních Čech, jižní Moravy a Rakouska. Z jeho jména je odvozeno označení „grázl“ označující lotry.

10. prosince – v Semilech se narodil František Ladislav Rieger († 3. března 1903, Praha), český politik a spoluzakladatel Národní (staročeské) strany. Během revolučního roku 1848 jako jeden z českých předáků a aktivní poslanec Říšského sněmu ve Vídni a Kroměříži neúspěšně prosazoval liberální principy plánované rakouské ústavy a federalizaci monarchie.

1828

založeny Vítkovické železářny (VŽ) – podnik těžkého strojírenství, který je unikátní svou polohou přímo v městské zástavbě v Ostravě-Vítkovicích. V minulosti se jednalo o kombinát s úplnou hutní výrobou (tj. od výroby surového železa a s tím souvisejících produktů, přes výrobu oceli až po její zpracování a produkci výrobků z oceli), v současnosti zde však již chybí hutní prvovýroba, tj. vysoké pece s navazujícími provozy.

17. července – narodil se Quido Mánes, český malíř († 5. srpna 1880).

2. listopadu – narodil se Jan Harrach, politik, mecenáš a podnikatel († 12. prosince 1909).

1838

10. prosince – první exhibiční provoz parostrojné železnice s cestujícími na území Českých zemí v úseku Rajhrad-Brno.

8. října – v Úbislavicích se narodil Jan Gebauer († 25. května 1907, Praha), významný český bohemista, ve své době přední český vědec a dodnes jeden z nejuznávanějších českých jazykovědců.

8. října – narodila se Josefa Náprstková, rozená Křížková († 13. září 1907), manželka a pomocnice Vojtěcha Náprstka, zakladatelka rozsáhlé sbírky lidové výšivky, členka mnoha spolků a zakládající členka Amerického klubu dam.

1848

18. března – ve Vídni přijal císař Ferdinand I. Dobrotivý petici s požadavky českého lidu. Většině požadavků vyhověl a výsledkem bylo mimo jiné i odebrání politické i jiné moci vrchnosti. Zavedením těchto občanských práv a svobod postupně vymizela ze slovníků lidí slova vrchnost, poddaní, panské, feudál, desátek, robota, apod. a byla nahrazena slovy novými, do těch dob neznámými: národní garda, volby, volební právo, poslanec, svoboda tisku, městský úřad, ale také berní úřad, finanční stráž a veřejný soud.

11. dubna – František Palacký napsal list přípravnému výboru frankfurtského sněmu, v němž odmítl zapojení českých zemí do sjednoceného Německa.

25. dubna – Císař Ferdinand I. ve Vídni schválil Dubnovou ústavu.

30. dubna – V Praze byl založen spolek Slovanská lípa.

2.–12. června – Slovanský sjezd v Praze.

12.–17. června – Při Pražském červnovém povstání zahynulo několik desítek lidí. Bylo potlačeno vojskem pod vedením Alfreda Windischgrätze.

5. července – 67 pražských měšťanů poděkovalo Alfredu Windischgrätzovi za potlačení červnového povstání a požádalo jej o zachování výjimečného stavu a vojenské přítomnosti.

6. července – Sedlák, řezník a uzenář Georg Schicht z Rynoltic obdržel živnostenské povolení k výrobě mýdla a založil pak svůj podnik, vyrábějící „mýdlo s jelenem“ – z podniku dnešní Setuza.

7. září – Císař Ferdinand I. Dobrotivý podepsal zákon o zrušení poddanství.

22. října – V Arcibiskupském zámku v Kroměříži byl zahájen Kroměřížský sněm.

2. prosince – V Arcibiskupském paláci v Olomouci abdikoval rakouský císař Ferdinand I. ve prospěch svého synovce Františka Josefa I.

1858

V Praze vyšel Almanach Máj, literární sborník sestavený básníky Janem Nerudou a Vítězslavem Hálkem. Básněmi nebo menšími prozaickými díly do něj vedle Nerudy, Hála a Baráka dále přispěli Jakub Arbes, Karolina Světlá, Adolf Heyduk, Rudolf Mayer, Josef Václav Frič (pod pseudonymem M. Brodský) a jeho manželka píšící pod pseudonymem Anna Sázavská, Karel Jaromír Erben (uveden jako J. E. Miletínský), Sofie Podlipská (podepsána křestním jménem Žofie), Božena Němcová, Bohumil Janda Cidlinský (pod pseudonymem V. Lánský), Karel Sabina (podepsán iniciály) a Jan Palacký. Generace poloviny 19. století se tak názvem svazku přihlásila ke Karlu Hyňku Máchovi jako k básníkovi, který měl největší odvahu bořit konvenční představy o povaze a funkci tzv. národního básnictví.

6. června – **narodil se Viktor Ponrepo**, český průkopník kinematografie († 4. prosince 1926).

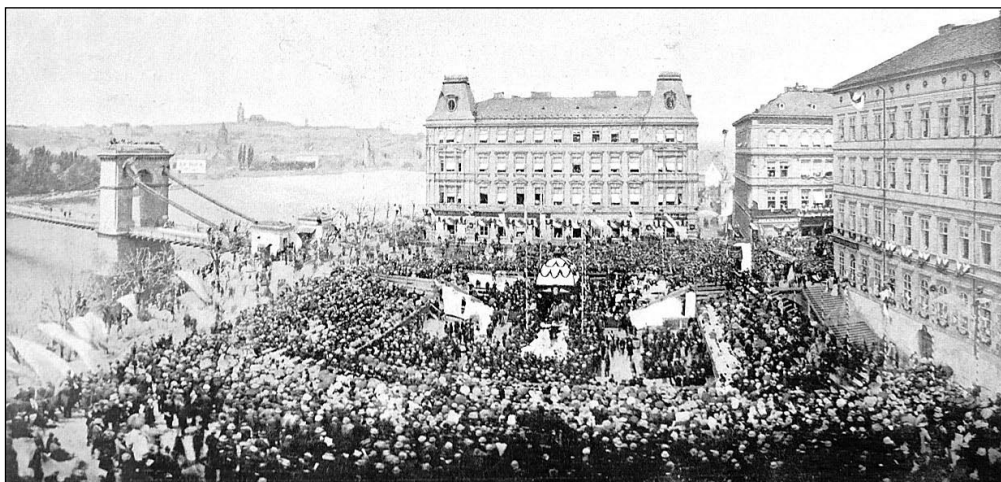
1868

26. února – **narodil se František Úprka**, sochař († 8. září 1929).

20. března – **narodil se Jan Kříženecký**, architekt, průkopník kinematografie a fotograf († 9. února 1921).

27. dubna – Do provozu dáno nádraží Praha-Bubny.

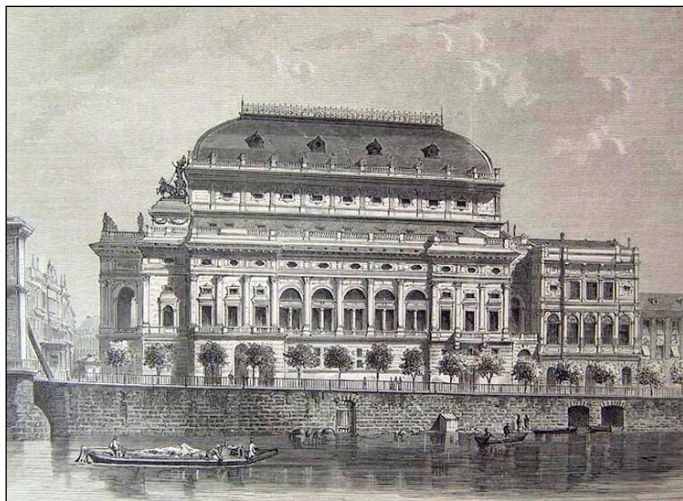
16. května – Položení základního kamene Národního divadla. Národní divadlo v Praze patří mezi nejznámější divadla v České republice. Novorenesanční budova divadla od Josefa Zítka na rohu Národní třídy a Masarykova nábřeží na Novém Městě, národní kulturní památka, je jednou z nejvýznamnějších staveb v zemi, jak z hlediska obecně národněkulturního, historického, tak i z hlediska čistě architektonického.

Slavnostního položení základního kamene se zúčastnily davy lidí a stalo se manifestací za obrodu českého národa

Národní divadlo navazovalo na činnost Prozatímního divadla a otevřelo se roku 1881, resp. znovu po požáru roku 1883. Dnes kromě scény v hlavní budově spadá pod Národní divadlo ještě sousední Nová scéna, Stavovské divadlo a Státní opera. Soubory Národního divadla jsou rozděleny na Činohru, Operu, Balet a Laternu magiku.

O výstavbě kamenného divadla začali čeští vlastenci uvažovat už v roce 1844 na svých poradách v Praze. Počátek stavby byl realizován nejprve žádostí o „privilej na vystavění, zařízení, vydržování a řízení“ samostatného českého divadla, kterou stavovskému výboru českého sněmu 29. ledna 1845 předložil František Palacký. Privilej byla udělena už v dubnu 1845. Ale až za šest let – v dubnu 1851 – vydal mezitím ustavený Sbor pro zřízení českého národního divadla v Praze první veřejné provolání k zahájení sbírek. Do roku 1865 bylo ve sbírkách vybráno celkem 201 939 zlatých.

Budova Národního divadla v roce 1881

Národní sbírky a loterie ale nebyly jediným zdrojem financování stavby Národního divadla, prostředky poskytl i Rakouské císařství. Výstavu zahájení výstavby navštívil také císař František Josef I. a při té příležitosti věnoval svůj první osobní příspěvek ve výši pět tisíc zlatých. Později, když se dověděl

o vyhoření divadla, ihned věnoval dalších 13 tisíc. Zemský výbor království Českého uvolnil 14 700 zlatých, české vlastenky uspořádaly na Žofíně bazar, jehož výtěžek byl téměř 6 tisíc zlatých, členové císařské rodiny darovali 26 tisíc, dále přispěli ruský car a česká šlechta. Celkové příjmy ze sbírek, příspěvků, subvencí a pojištění od 21. srpna 1850 do 30. června 1884 činily 3 204 129 zlatých (více než 1 milion zlatých se vybralo během národní sbírky po požáru divadla).

16. května – v pražském Novoměstském divadle měla premiéru Smetanova opera Dalibor.

30. června – narodil se Alois Musil, orientalista a arabista († 12. dubna 1944).

15. srpna – narodil se Jan Eskymo Welzl, cestovatel († 18. září 1948).

13. září – narodil se Otokar Březina, básník a spisovatel († 25. března 1929).

16. října – narodil se Václav Klement († 12. srpna 1938), knihkupec, zakladatel automobilky Laurin & Klement.

10. listopadu – u Cerhovic při dosud největší železniční nehodě v Čechách zahynulo asi 35 osob a 60 jich bylo zraněno.

1878

26. února – narodila se Ema Destinová, operní pěvkyně († 28. ledna 1930).

7. dubna – v hostinci U Kaštanu v Břevnově byla založena Československá sociálně demokratická strana dělnická, dnešní ČSSD.

10. dubna – narodil se Eduard Štorch, pedagog, spisovatel a archeolog († 25. června 1956)

15. května – odhalen pomník Josefa Jungmanna v Praze na Novém Městě a přejmenováno Františkánské náměstí na Jungmannovo.

22. prosince – slavnostní otevření Palackého mostu v Praze.

1888

František Křižík postavil na Žižkově elektrárnu.

Konec sporů o pravost rukopisů. Jan Gebauer vydal populárně vědeckou knihu Poučení o padělaných rukopisích Královédvorském a Zelenohorském.

1. ledna – narodil se Eduard Bass, spisovatel, novinář, zpěvák a herec († 2. října 1946).

22. ledna – Začal vycházet Ottův slovník naučný.

24. ledna – narodil se Jan Syrový, velitel Československých legií v Rusku a předseda československé vlády († 17. října 1970).

3. března – narodil se František Langer, spisovatel, dramatik a vojenský lékař († 2. srpna 1965).

27. prosince – narodil se Jaroslav Vojta, český herec († 20. dubna 1970).

A na závěr datum pro nás nejdůležitější – 11. června 1888

Vznik Klubu českých turistů samozřejmě nebyla záležitost jednoho dne. Myšlenka na jeho založení zrála v hlavách českých vlastenců dlouho. Ustavující schůze se pak uskutečnila 11. června 1888 v malém sále Měšťanského besedy. Prvním předsedou zvolili Vojtu Náprstka. Hlavními osobnostmi, které stály za založením KČT ovšem byli dr. Vilém Kurz (významný člen Sokola) a dr. František Čížek.

Hned na jaro 1889 naplánoval výbor výpravu na Světovou výstavu do Paříže, která byla hlavní senzací pomalu končícího století. Předváděly se na ní ukázky technického pokroku od Edisonových vynálezů po zvláště postavenou 300 metrů vysokou ocelovou vyhlídkovou věž podle návrhu inženýra Eiffela (v té době nejvyšší stavba světa). Účast 363 mužů a žen více než o třetinu převyšovala tehdejší počet členů KČT. Výprava vzbudila velký ohlas a především přinesla do spolkové pokladny nezanedbatelný zisk převyšující částku 1000 zlatých (za ni bylo možné pořídit třeba i malý domek). Cesta se stala zdrojem inspirace i financí pro další fungování a podnikání klubu.

To se soustředilo na Jubilejní výstavu pořádanou v roce 1891 na pražském Výstavišti, které se pro ten účel zřídilo. Klub českých turistů se zúčastnil s vlastním pavilonem s rozměrným dioramatickým obrazem od bratrů Liebscherů (po výstavě byl pavilon přenesen na Petřín, kde doplněn bludištěm stojí dodnes). Do stavby se klub pustil i přesto, že rozpočet na pavilon byl 14 000 zlatých a k dispozici byla jenom ona tisícovka z Paříže.

Současně s tím se však vedení nově vzniklého Klubu českých turistů odhodlalo k ještě smělejšímu projektu. Už na cestě zpět z pařížské výstavy vznikla ve vlaku myšlenka vztyčit nad Prahou zmenšeninu (1 : 5) Eiffelovy věže. A aby byl k rozhledně na Petříně od Vltavy snadný přístup, postavit ještě lanovou dráhu.

Když tento záměr v lednu 1890 dr. Kurz představil veřejnosti (stalo se tak ve fejetonu, ve kterém čtenáře přenesl o rok a půl do budoucnosti, kdy se smyšleným návštěvníkem výstavy vyjíždí právě postavenou lanovkou na Petřín, kde vystupují na rozhlednu), psal dobový tisk o verneovské fantazii.

Vedení KČT však nedbalo těchto narážek a začalo rychle jednat – přesvědčilo městskou radu i řadu podnikatelů a soukromých osob, oslovilo odborníky, vypsalo podílové listy a založilo k tomu účelu zvláštní družstvo.

Drsná a hlavně dlouhá zima ještě více ubrala z už tak krátkého času na realizaci. Teprve v květnu 1891 byla dokončena základová deska. Přesto už 2. července byla věž hotová.

Více práce si vyžádala stavba lanové dráhy s unikátním vodním pohonem. Nicméně i ta 20. srpna 1891 zahájila svůj provoz, když na ni vyjely vozy ze smíchovské továrny Ringhoffer.

To, co se ještě před pouhým rokem a půl zdálo jako fantaskní snění se přesně podle předpovědi stalo skutečností!

A to i přesto, že rozpočet na stavbu rozhledny a lanové dráhy činil na tehdejší dobu neskutečných 100 000 zlatých. Úspěch všech těchto projektů klubu však byl nebývalý. Jen výstavní pavilon přinesl do pokladny zisk více než 15 tisíc zlatých, který se stal základem jmění klubu, které zejména prozíraví funkcionáři, ale i obyčejní členové v dalších desetiletích proměnili v desítky turistických útulen, chat, rozhleden, tisíce kilometrů značených tras (vůbec první značená trasa vznikla 11. května 1889 ze Štěchovic kolem Svatojanských proudů ke svatému Janovi) a další zařízení pro veřejnost.

Alf

*(historický exkurs podle wikipedia.org
článek o vzniku KČT dle materiálů Jana Havelky)*

A na závěr krátká vzpomínka na oslavy 130 let KČT v Praze

V pátek 8. června jsme se krátce před 14. hodinou sešli na Pražském hradě před vstupem do Kanceláře prezidenta republiky, abychom společně vyrazili na prohlídku. Ujala se nás sympatická průvodkyně společně s fotografkou, která pořizovala fotodokumentaci, protože jinak se tam fotografovat nesmí. Navštívili jsme řadu místností, nejzajímavější bylo určitě atrium z dílny Josipa Plečnika. Kolektivní fotka pochází z knihovny...

Z hradu jsme seběhli dolů, občerstvili se na dvorku hospůdky u Muzea alchymistů a spěchali dál do Tyršova domu, kde v pátek večer a sobotu dopoledne zasedal Ústřední výbor KČT. V sobotu odpoledne nás čekala prohlídka Senátu. I tady nás čekala milá průvodkyně a provedla nás oběma budovami Senátu. Na závěr nás s hosty z Maďarska pozval pan senátor Vystrčil k sobě na kávu. I tato návštěva byla nezapomenutelným zážitkem.

Pak už jsme spěchali do sálu, kde následoval společenský večer ke 130 letům KČT a 100 letům republiky. Kulturní program byl velmi pěkný, raut bohatý, jen předání zlatých pamětních medailí v igelitce při odchodu bylo nedůstojné, to si ti pečlivě vybraní zástupci oblastí, kteří mnohdy věnovali turistice celý svůj

život, opravdu nezasloužili... Ještě na místě jsem se těm našim omluvila, to jsme na oblastech o p r a v d u nečekali. Navíc většina hostů při příchodu těžce zmokla, protože nad Prahou

zuřila prudká bouřka, která dokonce zaplavila přístupovou cestu od Tyršova domu k Senátu, ale to byla jen hříčka přírody. Naštěstí to všichni přečkali ve zdraví.

Naše oblast si výročí KČT připomene na slavnostním shromáždění na Sýpce 7. října. Nebude to vůbec tak pompézní jako v Senátu, ale doufám, že to bude důstojné a že se hosté pobaví a hlavně si popovídají. Na setkání se těší výbor KČT-JMO.

Hana Slabáková

ZPRAVODAJ JIHOMORAVSKÉ OBLASTI KLUBU ČESKÝCH TURISTŮ: připravuje oblastní výbor, sazba a design Alf. Příspěvky z odborů je možné zasílat e-mailem na alf@ktnoha.cz (texty ve formátu RTF nebo DOC/DOCX, obrázky jako JPG případně TIFF) nebo v písemné podobě na oblastní sekretariát v Brně, Křížkovského 29. Příspěvky zaslané poštou nebo doručené osobně nevracíme – po dohodě je možné si je vyzvednout na sekretariátu v úřední hodiny. Pokud u fotografie není uvedeno jinak, je jejím autorem (dodal ji) autor článku. Vyhrazujeme si právo dlouhé příspěvky zkrátit. Další informace z oblasti lze získat na www.kct-jmo.cz.